

Generalforsamling i Svendborg den 20. marts 2011

Høringer: Straffuldbyrdelsesloven (enerumsanbringelse - Tidlig prøveløsladelse - Restaurationsforbud

Svar fra Justitsministeriet om aflytning i arrest

Langvarige varetægtsfængslinger i 2009

29. Udlevering til retsforfølgning - Varetægtsfængsling - Pasdeponering m.v.
30. Forsvarere - God advokatskik - Klientfiskeri? - Menneskerettigheder
31. Våben, skyde- - Straffelov eller våbenlov - Betinget straf, delvist
32. Våben, skyde- - Straffelov eller våbenlov
33. Vold, grov - EU-borger - Udvisning
34. Tyveri, trick - EU-borgere - Udvisning
35. Ordensbekendtgørelsen - Gentagelse
36. Menneskerettigheder - Retfærdig rettergang - Agent provocateur - Russisk sag
37. Ordensbekendtgørelsen - Zoneforbud - Tillægsstraf
38. Offentlig orden - Vold mod politiet - Fodboldfans - Betinget straf
39. Varetægtsfængsling - Begrundelser

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Generalforsamling i Svendborg den 20. marts 2011

Kurset dagen i forvejen var velbesøgt med ca. 130 deltagere. Ved generalforsamlingen om søndagen deltog ca. 50. Formanden, Henrik Stagetorn, supplerede den udsendte beretning med omtale af retskredsreformens belastning af systemet og den midlertidige afhjælpning gennem ansættelse af ca. 200 medarbejdere i en 2-årig periode. Han oplyste, at salærforhandlingerne indledes den 6. juni 2011. Han omtalte de mange høringer i den forløbne periode, herunder at mange af dem er af mere formel karakter, tidsfristerne er korte, meget ofte utilstedelig korte. Ofte er de politiske aftaler bag et lovforslag fuldstændigt på plads, således at indholdet af et høringssvar meget sjældent bliver taget til følge. Ja, ofte bliver der ikke ændret et komma.

Han omtalte de kommende planer for foreningens kursusvirksomhed, den 1. oktober 2011 i København og den 15. oktober 2011 i Jylland, bl.a. om bistandsadvokaters rolle.

Der var planer om en rejse til Washington i april 2012.

Formanden blev genvalgt med akklamation. **Anne-Birgitte Bjerre-Olsens og Henrik Thorsthols** funktionsperiode var udløbet. Resten af bestyrelsen, **Mette Lauritzen, Jakob Lund Poulsen, Jeppe Søndergaard, Lone Refshammer, Bjarne Frøberg og Bjarne Damm Johansen** modtog genvalg. Bestyrelsen foreslog **Vilhelm Dickmeiss og Kjeld Christensen** nyvalgt til bestyrelsen. Alle de foreslåede blev valgt med akklamation. Formanden takkede de afgående bestyrelsesmedlemmer for deres uvurderlige bistand og også sekretæren og de genvalgte bestyrelsesmedlemmer for deres store arbejde.

Som ny revisor blev valgt **Niels Kahlke**, København. Kontingent blev fastsat uændret til 1.300 kr. Der var ingen forslag til behandling. Under eventuelt diskuteredes, om det var hensigtsmæssigt, at kursus og generalforsamling nu foregik lørdag/søndag.

Fra revyen aftenen i forvejen bringes et lille uddrag, her om overbelægning i fængslerne:

(Mel.: Dit hjerte er i fare, Andresen)

Cellen den er trang, dagen meget lang,
og man knap kan røre sig,
for vi sidder to, det er status quo,
ingen løsning er på vej.
Det nytter ikke noget, Lars Barfoed,

at kræve mere straf, gamle ven.
Du stuver fler' bag tremmer, Lars Barfoed,
men hovedparten kommer igen.
Når belægget er på over hundred'
slides personalet, mister lysten og går ned.
Lars Barfoed, øg nu ikke procenten,
- vi trænger til lidt ledighed.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

St. Strandstræde 21
14. marts 2011

Vedr.: Sagsnr. 2007-730-0577. Høring om revision af straffuldbyrdelsesloven.

Ministeriet har med mail af 25. januar 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 18. marts 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der herefter kan udtale:

En generel vurdering af, hvorledes de første 10 år med loven er gået, er en opgave, der er noget ud over foreningens formål at kommentere.

Landsforeningen vil dog påpege, at der ofte sker anbringelser i enrum (isolation) i såvel kortere som længere tid, også flere på hinanden følgende gange, uden at der er mulighed for domstolsprøvelse.

Dette er uheldigt, først fordi enrumsanbringelse er et meget alvorligt indgreb, der kan medføre varige psykiske følger, hvilket har medført, at der løbende er blevet fastsat snævrere tidsgrænser for isolation i forbindelse med varetægtsfængsling. Dernæst fordi et så væsentligt indgreb i de indsattes rettigheder altid bør være undergivet en eller anden form for domstolsprøvelse, hvilket i sig selv kan nedbringe antallet af enrumsanbringelser.

Bestyrelsen skal derfor henstille, at navnlig dette område bliver undersøgt nøje, samt at det overvejes at indføre primært domstolskontrol, eller en anden form for kontrol, der medfører, at det kun bliver brugt, når det er absolut nødvendigt.

På Foreningens vegne
Henrik Stagetorn

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
17. marts 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-730-1298. Høring over forslag til ændring af straffeloven (Udvidelse af noget for noget-ordningen om tidlig prøveløsladelse af dømte).

Justitsministeriet har med mail af 10. marts 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 24. marts 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at der selvfølgelig ikke kan være indvendinger imod, at man kan blive prøveløsladt på halv tid efter straffelovens § 40 a allerede efter udståelsen af 2 måneders fængsel, hvor grænsen i dag er 4 måneder.

Det praktiske problem vil nok bestå i, at der til prøveløsladelsen skal knyttes vilkår om samfundstjeneste på mindst 30 timer, som skal være afviklet inden 2/3 af den idømte straf. Det giver ved de korte straffe (4-6 måneders fængsel), som er omfattet af ændringen, et yderst snævert spillerum for Kriminalforsorgen. Inden for 2-3 måneder skal den dømte stadig yde en særlig indsats for ikke at begå ny kriminalitet, herunder ved at deltage i behandlings- eller uddannelsesforløb eller (som noget nyt) arbejdsstræning.

Man må forudse, at ikke mange kan nå at opfylde betingelserne – og slet ikke, hvis de har været varetægtsfængslet før dom. For de, der indkaldes til afsoning efter dommen, må det være svært for Kriminalforsorgen at stille de muligheder til rådighed, der gør det muligt for den indsatte at vise en særlig indsats.

Forslaget er imidlertid alene båret af ønsket om at skabe flere fængselspladser, så prøvelsen bliver nok noget overfladisk, hvis målet skal nås. Alt i alt er der tale om at afbøde virkningerne af de senere års strafskærper.

Det ville være mere reelt igen at sætte straffen ned for udvalgte forbrydelser eller at begrænse varetægtsfængslingerne, så det faktisk blev muligt for de dømte at opnå en tidlig prøveløsladelse.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Amagertorv 11
18. marts 2011

Vedr.: Sagsnr. 2009-945-1435. Høring over udkast til forslag til bekendtgørelse og videregivelse og behandling af oplysninger om restaurationsforbud.

Foreningen er – formentlig ved en forglemmelse – ikke med på høringslisten over ovennævnte udkast, hvor svar skal foreligge senest den 12. april 2011. Foreningen bemærker, at der tidligere er afgivet høringssvar til Lovafdelingen over betænkning 1504/2009 den 14. august 2009.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at foreningen tidligere har delt Advokatrådets betæneligheder ved at der oprettes private registre, hvor der indgår personfølsomme oplysninger, der reelt er oplysninger om strafbare forhold, jfr. Advokatrådets høringssvar af 21. august 2009 om ovennævnte betænkning.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningen af Forsvarsadvokater
v/formand Henrik Stagetorn

JUSTITSMINISTERIET
Civil- og Politiafdelingen
Dato: 7. marts 2011
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2010-965-0357

Ved brev af 29. oktober 2010 rettede Landsforeningen af Forsvarsadvokater henvendelse til Justitsministeriet, idet foreningen anmodede ministeriet om at iværksætte en undersøgelse af nogle optagelser af samtaler i forbindelse med forsvarermøder afholdt i Nykøbing Falster arresthus.

Justitsministeriet oplyste ved brev af 30. november 2010 foreningen om, at Statsadvokaten for Midt-, Vest-, Sydsjælland samt Lolland-Falster på baggrund af omtalen af sagen i medierne og oplysninger fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi havde fundet anledning til at undersøge, om de omtalte optagelser af forsvarermøder var foretaget af medarbejdere hos politiet.

Ministeriet oplyste endvidere, at Statsadvokaten - hvis den iværksatte undersøgelse gav anledning til en formodning om, at polititjenestemænd havde været involveret i ulovlige aktiviteter - i medfør af retsplejelovens § 93 c ville iværksætte en efterforskning i sagen.

Justitsministeriet kan i forlængelse af ministeriets brev af 30. november 2010 oplyse, at Statsadvokaten for Midt-, Vest-, Sydsjælland samt Lolland-Falster den 1. marts 2011 har besluttet ikke at iværksætte efterforskning i sagen, idet der ikke findes at være rimelig formodning om, at polititjenestemænd i tjenesten har begået strafbart forhold, jf. retsplejelovens § 1020 a, stk. 1.

Statsadvokaten har ved brevet af 1. marts 2011 orienteret de involverede forsvarsadvokater om beslutningen og om baggrunden herfor.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at foretage sig yderligere i sagen.

Med venlig hilsen
Johan Kristian Legarth

Langvarige varetægtsfængslinger 2009

Justitsministeriets Forskningskontor har i november 2010 udgivet en undersøgelse af længerevarende varetægtsfængslinger, der her er defineret som værende mere end 3 måneder forud for dom i første instans. Som bekendt skete der en lovændring i 2008, der fastsatte længstetider, medmindre der forelå særlige omstændigheder.

Undersøgelsesmateriale omfatter i året 2009 790 varetægtsfængslinger, heraf 55, hvor der ikke har været et uafbrudt forløb, evt. på grund af flugt eller løsladelse inden dom.

Det er - ret indlysende - de tunge forbrydelser, der tæller i materialet: manddrab, forsøg herpå, grovere volds- og sædelighedsforbrydelser, narkotika.

Røveri udgør 29% af materialet og med en gennemsnitlig varighed på 180 dage, som ligger lidt under det samlede gennemsnit på 187 dage.

Samlet har i alt 58 varetægtsfængslinger været mere end 1 år, og 10 heraf overskrider 1½ år.

Det har også været undersøgt, om den fængslede bliver dømt for det, der er rejst sigtelse for.

Det bliver 58 - 61%, men nede i den anden ende af skalaen er:

Ja for bisigtelser, men ikke hovedsigtelsen	6%
Dømt for handling efter mildere bestemmelse	7%
Dømt for handling, men efter grovere bestemmelse	1%
Ingen overensstemmelse	4%

Der er indsamlet oplysninger om udviklingen for årene 2001 - 2009.

I begyndelsen af perioden steg antallet ganske markant frem til 2005. Så skete der et fald de følgende år. Derpå skete der atter en stigning - særligt fra 2008 - 2009, men med en betydelig lavere gennemsnitslængde i 2009, så det er selve antallet af varetægtsfængslinger, der er steget, primært på sigtelser for røveri, øvrige ejendomsforbrydelser samt alvorlige voldsforbrydelser.

Det modsvares af en markant vækst i røverianmeldelser fra 2007 - 2009 på 34%, hvorimod anmeldelsestallet vedr. alvorlige voldsforbrydelser stort set er det samme i perioden.

Andelen af langvarige varetægtsfængslinger i forhold til samtlige fængslinger varierer betydeligt mellem de forskellige politikredse fra Sydsjælland/Lolland-Falster på 29% til København på 6% i 2009.

Det er - som det altid har været - ofte mentalundersøgelser, forelæggelse for Retslægerådet eller Statsadvokaten, der er med til at trække varetægtsfængslingerne i langdrag.

Undersøgelsen er på 16 sider.

Landsforeningens Meddelelse 29/2011

Udlevering til retsforfølgning - Varetægtsfængsling - Pasdeponering m.v.

Udleveringslovens § 18 b, retsplejelovens § 762 og § 765

T, dansker, men med bopæl i England, blev begæret udleveret af de tyske myndigheder til en sag vedr. bedrageri for 6.700 €. Byretten varetægtsfængslede, landsretten løslod (med dissens) og bestemte i stedet pasdeponering og meldepligt. Ved næste retsmøde havde Justitsministeriet truffet afgørelse om udlevering, og T blev anholdt på ny med henblik på varetægtsfængsling. Denne gang løslod byretten på samme vilkår som fastsat tidligere af landsretten, og nu stadfæstede landsretten efter det hidtidige forløb af mødepligten og de øvrige oplysninger om T's forhold.

ØL 18. afd. kære nr. S-3631-10, 7/12 2010

T var fremstillet i grundlovsforhør den 11/11 2010 og blev gjort bekendt med, at han i Tyskland var sigtet for overtrædelse af den tyske bedragerilovgivning for et beløb af 6.700 €

T forklarede, "at han har bopæl i England. Anholdte driver virksomhed i både England og i Danmark. Virksomheden i Danmark har 50-100 ansatte. Anholdte er tit i Danmark. Når anholdte er i Danmark, bor han hos sin kæreste. Anholdte har også familie i Danmark, herunder en søn på 11 år. Det er rigtigt, at anholdte har haft en bankkonto i Berlin. Anholdte har ikke været klar over, at der er en verserende straffesag mod ham i Tyskland. Anholdte har ikke modtaget indkaldelser eller andre oplysninger i denne sag. Det er meningen, at anholdte skal være i Danmark til en gang efter nytår. Anholdte er indstillet på, i stedet for varetægtsfængsling, at aflevere sit pas til de danske myndigheder."

T blev begæret varetægtsfængslet i 13 dage. Retten afsagde følgende kendelse:

"Anholdte T er i Tyskland sigtet for overtrædelse af den tyske bedragerilovgivning. Tyskland har i forbindelse med sigtelsen begæret anholdte udleveret.

Henset til at anholdte, såfremt han findes skyldig, må forventes at blive idømt en ikke helt ubetydelig straf, findes der bestemte grunde til at antage, at anholdte på fri fod vil unddrage sig forfølgningen i sagen. Mindre indgribende foranstaltninger findes ikke tilstrækkelig.

Betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, jf. udleveringslovens § 18b, findes derfor opfyldt."

Fristen blev sat til 10 dage. Afgørelsen blev påkæret med kæreskrift.

ØL 8. afd. (kære nr. S-3441-10) afsagde kendelse den 15/11 2010:

"Landsrettens begrundelse og resultat

2 voterende (M. Lerche og Ulrik Finn Jørgensen) tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, at betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, jf. udleveringslovens § 18 b, er opfyldt. Varetægtsfængslingens formål findes imidlertid at kunne tilgodeses ved, at T i stedet for varetægtsfængsling hos politiet deponerer sit pas og på politiets foranledning på nærmere angivne tidspunkter giver møde hos politiet for at påvise sin tilstedeværelse, jf. retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 5 og 6. T har erklæret sig indforstået med deponering af pas og fremmøde hos politiet.

En voterende (Gitte Rubæk Pedersen) finder ikke, at formålet kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger og stemmer derfor for at stadfæste byrettens kendelse.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse ændres, således at T løslades, hvis han hos politiet deponerer sit pas og på politiets foranledning på nærmere angivne tidspunkter giver møde hos politiet for at påvise sin tilstedeværelse."

T var i byretten igen den 30/11 2010 efter at være anholdt dagen i forvejen - nu efter at Justitsministeriet den 26/11 2010 havde truffet afgørelse om, at udlevering skulle ske. Forsvareren oplyste, at han ønskede ministeriets afgørelse indbragt for retten.

T forklarede supplerende:

".. at han ofte er i Danmark. Han har samvær med sin søn hver 14. dag. Hans forældre bor også i Danmark. Han vil gerne frivilligt tage til Tyskland med henblik på at være til stede i forbindelse med en sag i Tyskland. Han er mødt op hver gang hos politiet, sådan som det blev bestemt af Østre Landsret. Selv om hans pligt til at møde op hos politiet og deponere sit pas, har han ikke fået sit pas tilbage fra politiet. (Sic) Han har medvirket til at en færdselssag om en betinget frakendelse ved Retten i Lyngby er blevet afviklet. Han vil flytte tilbage til Danmark på et eller andet tidspunkt."

Begæringen lød på 13 dage. Kendelsen lød:

"Anholdte er i Tyskland sigtet for overtrædelse af tysk bedragerilovgivning og Tyskland har begæret anholdte udleveret.

Justitsministeriet har den 26. november 2010 truffet afgørelse om, at anholdte skal udleveres til strafforfølgelse i Tyskland, jf. udleveringslovens § 18b. Retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, findes således opfyldt. Henset til det hidtidige forløb findes varetægtsfængslingens formål som også tidligere bestemt at kunne tilgodeses ved, at T i stedet for varetægtsfængsling hos politiet deponerer sit pas og på politiets foranledning på nærmere angivne tidspunkter giver møde hos politiet for at påvise sin tilstedeværelse, jf. retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 5 og 6, hvilket han fortsat er indforstået med.

Thi bestemmes:

Anholdt T løslades.

Han skal hos politiet deponere sit pas og ved politiets foranstaltning på nærmere angivne tidspunkter give møde hos politiet for at påvise sin tilstedeværelse.

Fristen sættes til 13 dage, således at den udløber den 13. december 2010."

Nu kærede anklagemyndigheden med kæreskrift. Forsvareren indgav svarskrift og påstod stadfæstelse.

"Landsrettens begrundelse og resultat

Justitsministeriet har truffet afgørelse om, at T skal udleveres til strafforfølgning i Tyskland, hvor han efter det oplyste må forventes at blive idømt en ikke ubetydelig straf, såfremt han findes skyldig. Herefter og da T har fast bopæl i England og driver virksomhed herfra, finder landsretten, at der er bestemte grunde til at antage, at han

vil unddrage sig forfølgningen i sagen. Betingelserne for varetægtsfængsling i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, jf. udleveringslovens § 18 b, er derfor opfyldt.

Efter det hidtidige forløb af mødepligten hos politiet og de øvrige oplysninger om T's personlige forhold tiltræder landsretten, at varetægtsfængslingens formål kan tilgodeses ved, at T i stedet for varetægtsfængsling fortsat hos politiet deponerer sit pas og på nærmere angivne tidspunkter møder hos politiet, hvilket T har erklæret sig indforstået med, jf. retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 5 og 6.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse stadfæstes."

Landsforeningens Meddelelse 30/2011

Forsvarere - God advokatskik - Klientfiskeri? - Menneskerettigheder

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 6, retsplejelovens § 126 og § 730

Advokat A var af Advokatnævnet ikendt en irettesættelse for at have rettet henvendelse til en arrestant T, der forud havde fået en anden forsvarer beskikket (klageren K).

A gjorde gældende, at det var berettiget, at han besøgte T, idet han først havde fået en henvendelse fra T's familie, og da han kom hjem fra ferie, lå der et brev underskrevet af T, hvor han oplyste, at han ønskede at antage en advokat. I forbindelse med et arrestbesøg talte han ganske kort med T (på tysk) og aftalte, at han ville besøge T igen, når han var blevet beskikket.

Nævnets konklusion er gengivet nedenfor.

A indbragte spørgsmålet for retten og bragte både det frie forsvarervalg efter § 730 og EMK art. 6 ind i billedet. Byretten var imidlertid enig med Advokatnævnet, hvis kendelse blev stadfæstet.

Retten i Kolding nr. BS 10-530/2010, 18/1 2011

Advokatnævnets kendelse af 11/2 2010 er gengivet i dommen. Her refereres kun konklusionen, idet der i øvrigt henvises til resuméet ovenfor.

"Nævnets afgørelse og begrundelse:

Ved at have taget kontakt til den sigtede, som, han vidste, havde en anden forsvarer beskikket, findes indklagede at have handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Nævnet lægger til grund, at henvendelsen om advokatskifte var formuleret af og stammede fra den sigtede.

Henset hertil og til indklagedes oplysning om, at samtalen med den sigtede fandt sted i forbindelse med et besøg i arresten i anden anledning, at samtalen var kortfattet, at indklagede ikke befattede sig yderligere med sagen, og at han dagen efter kontaktede politiet med anmodning om at blive beskikket for sigtede, tildeles indklagede alene en irettesættelse.

Herefter bestemmes:

Indklagede tildeles en irettesættelse."

Under byretssagen forklarede A bl.a., at han forud for sin ferie var blevet kontaktet telefonisk af T's familie. Da han kom hjem fra ferie, fandt han brevet fra T og spurgte under et besøg i arresten, om han måtte tale med T. Han viste T brevet, som T vedstod, og forklarede, at han ikke kunne gøre noget ved sagen, før der var sket ombeskikkelse.

Efter besøget sendte han T's brev til politiet med anmodning om beskikkelse. Han overvejede ikke at skrive til T, idet et sådant brev skulle oversættes, og dette ville blive for omstændeligt og omkostningskrævende.

A henviste til RPL § 730, stk. 1, og EMK art. 6, om det frie forsvarervalg. Han havde efter modtagelsen af T's brev status som valgt forsvarer og var dermed berettiget til at rette henvendelse til sin klient.

Heri var nævnets advokat ikke enig. Rækkevidden af afgørelsen var begrænset til de tilfælde, hvor advokaten - som sket - selv retter henvendelse til en sigtet, som advokaten ved, har en anden advokat beskikket som forsvarer.

Byrettens begrundelse og afgørelse (side 6f):

"Det er ubestridt, at advokat K var beskikket forsvarer for arrestanten T, da sagsøgeren af egen drift rettede henvendelse til T i arresten. Det er endvidere ubestridt, at sagsøgeren var bekendt med dette.

Beskikkelsen af advokat K som forsvarer for T ophørte først ved rettens beslutning herom, jf. retsplejelovens § 736. T har endvidere ikke uden rettens tilladelse været berettiget til ud over den beskikkede forsvarer at lade sig repræsentere af sagsøgeren som valgt forsvarer, jf. retsplejelovens § 738.

Herefter findes sagsøgeren ved sin henvendelse til T som anført i sagsøgtes kendelse at have handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Der er herved ikke frataget T hans frie valg af bestemt forsvarer ud over det hensyn til en forsvarlig retspleje, der følger af bestemmelserne i retsplejelovens §§ 736 og 738, og sagsøgte frifindes derfor for sagsøgerens påstand.

Efter sagens udfald skal sagsøgeren til sagsøgte betale omkostninger, der fastsættes efter sagens karakter og omfang til dækning af udgifter til advokatbistand som neden for bestemt.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 11. februar 2010 stadfæstes."

- oo0oo -

Advokat A er ikke beneficeret advokat. Han har i øvrigt fundet andre græsgange end advokatgerningen. Se tidligere afgørelser i Lf.Medd. 70/2009 (frifindelse) og 66/2009 (irettesættelse).

Landsforeningens Meddelelse 31/2011

Våben, skyde- - Straffelov eller våbenlov - Betinget straf, delvist

Straffelovens § 58 og § 192 a, våbenlovens § 10

T var tiltalt for på offentligt sted at have været i besiddelse af et dobbeltløbet jagtgevær. T erkendte det faktiske, men nægtede § 192 a. Retten fulgte hans forklaring om, at han nogle dage forinden havde fundet geværet i en busk, at det ikke var ladet, og at han havde til hensigt at aflevere det til politiet. Det var ikke omfattet af straffelovens § 192 a, men våbenloven under skærpende omstændigheder. Straffen blev udmålt til 6 måneders fængsel, heraf 3 måneder betinget.

Retten i Hillerød nr. 9-3948/2010, 16/12 2010

T på 24 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, ved i oktober 2010 på offentligt sted ved en café at have været i besiddelse af et dobbeltløbet jagtgevær.

T erkendte det faktiske, men nægtede sig skyldig i overtrædelse af § 192 a. T, der fra 2010 havde en betinget straf af fængsel i 30 dage bl.a. for overtrædelse af § 252, forklarede i grundlovsforhør bl.a., at han havde et mellemværende om en computer med en person kaldet "Frisøren", og at denne ved flere lejligheder havde truet ham, senest ved at stikke ud efter ham med et grillspyd. Politiet, der blev tilkaldt, ransagede T's bil og fandt jagtgeværet, som T havde fundet nogle dage forinden. Han havde planer om at aflevere det til politiet, men havde ikke nået dette, hvorfor han lod geværet ligge i bilens bagagerum (stærkt forkortet referat, ER).

T havde været frihedsberøvet siden 29/10 2010. Han var egnet til samfundstjeneste.

Retten udtalte bl.a.:

"Retten lægger det efter tiltaltes forklaring i grundlovsforhøret til grund, at han nogle dage før havde fundet geværet i en busk, at det ikke var ladet, og at han havde til hensigt at aflevere det til politiet. Det lægges endvidere til grund, at der ikke blev fundet patroner på tiltalte eller i dennes bil. Endelig må det efter vidnerne M's og N's forklaringer lægges til grund, at tiltalte blev forfulgt af 3 personer, hvoraf den ene havde en jernstang.

Under disse omstændigheder finder retten, at der ikke foreligger særlig skærpende omstændigheder. Retten har herved lagt vægt på, at tiltaltes besiddelse af våbnet efter en samlet vurdering ikke kan anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. Forholdet kan derfor ikke henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Retten finder, at tiltalte har overtrådt våbenloven under skærpende omstændigheder, idet tiltalte tog våbnet frem på offentligt tilgængeligt sted i den hensigt at skræmme nogle forfølgere.

Da det forhold, som tiltalte nu er dømt for er væsensforskelligt fra de lovovertrædelser, som tiltalte er dømt for i den betingede dom af den 16. februar 2010, finder retten det forsvarligt i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, nr. 2, at idømme en delvist betinget dom alene for det nye forhold.

Denne straf fastsættes til fængsel i 6 måneder, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1.

3 måneder af straffen skal afsones nu.

Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på omstændighederne ved våbenbesiddelsen og på den ved Højesterets dom af den 15. november 2010 i Sag 226/2010 fastlagte retspraksis."

Betingelserne omfattede en prøvetid på 2 år.

Landsforeningens Meddelelse 32/2011

Våben, skyde- - Straffelov eller våbenlov

Straffelovens § 192 a, våbenlovens § 10

T var under en tilståelsessag, hvor han erkendte det faktiske, men nægtede overtrædelse af § 192 a, tiltalt for besiddelse af en pistol med tilhørende ammunition i et kælderrum, der var aflåst. Retten henførte alene forholdet under våbenloven, men anså, at der var besiddelse under skærpende omstændigheder. Straffen på 9 måneders fængsel omfattede også 17,8 g kokain, 444 g hash og et hæleriforhold.

Retten i Glostrup nr. 15-1067/2011, 7/2 2011

T på 34 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, ved i november 2010 i sit kælderrum under særligt skærpende omstændigheder at have besiddet en pistol, Glock 17, med tilhørende magasin og 11 stk. patroner, der var opbevaret i en skotøjsæske sammen med pistolen.

I forhold 2 overtrædelse af § 191, ved med henblik på videresalg i kælderrummet at have opbevaret 17,8 g kokain og 444 g hash.

Forhold 3 våbenbekendtgørelsen, ved i kælderrummet at have en "push daggert".

Forhold 4 hæleri, ved i kælderrummet at have besiddet bl.a. 26 stk. nye cowboybukser til en værdi af ikke under 18.000 kr.

Der var påstand om fængselsstraf, konfiskation og beslaglæggelse, bl.a. af udbyttet af salg af euforiserende stoffer.

T erkendte sig skyldig, dog således at forhold 1 blev henført alene under våbenloven. Han var ikke straffet af betydning for sagen. Han havde været frihedsberøvet siden

den 30/11 2010. Han var håndværker, men havde mistet sit job på grund af finanskrisen.

T's forklaring om forholdene fremgår ikke af dommen (men delvist af præmisserne nedenfor).

Retten bemærkede vedr. forhold 1:

"Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i at have været i besiddelse af såvel pistolen med tilhørende magasin som patronerne, og findes derfor skyldig i forhold 1.

Efter tiltaltes forklaring lægges det til grund, at pistolen med magasinet var anbragt i én pose og patronerne i en anden pose, og at begge poser lå i skotøjsæsken. Skotøjsæsken var anbragt i et kælderrum, der var aflåst. Nøglen til kælderrummet var gemt i kælderen. Kælderrummet lå derudover i den del af kælderen der var aflåst. Den lå således ikke umiddelbart tilgængeligt. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte anskaffede sig pistolen, fordi han var utryg efter at have været udsat for et groft hjemmerøveri i 2007. Røverne er stadig på fri fod. Han havde pistolen liggende i lejligheden det første halve år, og lagde den derefter ned i kælderen.

Han har ingen tilknytning til bandemiljøer, og har ikke forstraffe af betydning for sagen. På denne baggrund finder retten efter en samlet konkret vurdering ikke, at der er tale om besiddelse under særlig skærpende omstændigheder, og forholdet henføres derfor ikke under straffelovens § 192 a, stk. 1, men under våbenlovens § 10, stk. 1.

Det ses af forhold 2 og 4, at tiltalte har en vis tilknytning til kriminelle miljøer. Pistolen og ammunition lå endvidere sammen i et kælderrum, der var aflåst med en nøgle, der lå gemt i kælderen, og blev således opbevaret uansvarligt, således, at der var en ikke ubetydelig risiko for våbnet kunne komme i omløb. Under disse omstændigheder finder retten, at der var tale om besiddelse under skærpende omstændigheder, og straffen fastsættes under hensyn hertil."

Straffen blev fastsat til fængsel i 9 måneder, ligesom der skete konfiskation som påstået.

Landsforeningens Meddelelse 33/2011

Vold, grov - EU-borger - Udvisning

Straffelovens § 245, udlændingelovens § 2

F fra Frankrig var tiltalt for grov vold, idet han overfaldt A på gaden med et knytnæveslag, hvorefter han snittede A med en saks eller lignende, der medførte snitsår på begge sider af halsen. Straffen blev udmålt til fængsel i 3 måneder samt udvisning.

Københavns Byret SS 2-2418/2011, 22/2 2011

F på 20 år fra Frankrig var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, ved i januar 2011 foran Mændenes Hjem i Lille Istedgade at have tildelt A et knytnæveslag på overkroppen samt efterfølgende at have snittet A med en saks eller lignende genstand, så A fik snitsår på begge sider af halsen.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning. F påstod frifindelse, også for udvisningspåstanden.

Forklaringerne fra F og A er ikke gengivet i dommen (se dog præmisserne nedenfor).

Der fremgik, at A var blevet indlagt med en tværgående flænge 7-8 mm ved kravebenet og 6-7 mm bag venstre øre. Der var normal puls i halsen.

F var ustraffet og oplyste bl.a. om sine personlige forhold, at han indtil november 2010 havde arbejdet som chauffør. Han boede i Paris. Han levede nu af dagpenge. Han havde en fætter i Danmark, men kendte derudover ikke nogen.

Retten udtalte:

"Tiltalte har erkendt at have været involveret i episoden og at han handlede i nødværge, fordi vidnet tog kvælertag på tiltalte. Tiltalte har ligeledes forklaret, at han brugte en saks i forbindelse med, at han slog vidnet. Efter vidnets forklaring gik denne på gaden og havde ingen fysisk kontakt med tiltalte. Vidnet blev overfaldet bagfra af tiltalte, hvorved vidnet mærkede to angreb på hver side af sin hals. Retten finder efter vidnets forklaring sammenholdt med de lægelige oplysninger og de i øvrigt foreliggende oplysninger, at det er bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte har angrebet vidnet uden anledning på gaden og at skaderne ikke er store."

T blev derudover udvist i 6 år.

Tyveri, trick - EU-borgere - Udvisning

Straffelovens § 276, udlændingelovens § 2

To rumænske tricktyve, hvoraf den ene var tiltalt for 2 forhold og den anden for 5, idømt henholdsvis 40 og 60 dages fængsel. Ingen havde tilknytning til Danmark, og der var ikke protest mod udvisningspåstanden, der blev taget til følge.

Københavns Byret SS 90-3703/2011, 10/2 2011

P på 41 og E på 42 år, begge fra Rumænien, var under en tilståelsessag tiltalt begge i forhold 1 og 2 for tricktyverier i januar 2011 over for ekspedienter i forretninger, som fik stjålet deres mobiltelefoner.

P var derudover tiltalt for et forsøg på tyveri sammen med en ikke identificeret kvinde i december 2010, idet de afledte en ekspedients opmærksomhed og prøvede at stjæle en pose indeholdende 9.000 kr. fra en skuffe.

I de 2 sidste forhold P, ved i november at have lavet tricktyverier med en anden person og stjålet ekspedienters mobiltelefoner.

Ingen af dem havde tilknytning her til landet.

P fik fængsel i 60 dage, E i 40 dage.

"Retten har ved strafudmålingen for begge de tiltaltes vedkommende lagt vægt på antallet af tyverier samt, at der er tale om trick-tyverier foretaget af flere i forening."

De blev udvist i 6 år.

Ordensbekendtgørelsen - Gentagelse

Ordensbekendtgørelsens § 6, straffelovens § 89

T var tiltalt for en lang række overtrædelser af ordensbekendtgørelsen. Han havde nogle tidligere domme herfor. Den seneste var imidlertid anket til frifindelse, hvorfor retten ikke fandt grundlag for at bringe straffelovens § 89 i anvendelse på de forhold, der tidsmæssigt lå forud for byretsdommen af 6/10 2010.

For 26 overtrædelser af bestemmelsen samt bl.a. i et forhold besiddelse af joints og 45 g hash fordelt i salgsklumper, forsøg på brugstyveri af bil og 2 gange ukvemsord mod politiet idømt fængsel i 7 måneder.

Københavns Byret SS 4-28147/2010, 2/2 2011

T på 30 år var tiltalt som ovenfor beskrevet. Blandt de yderligere overtrædelser var der 2 forhold af § 121 med ukvemsord mod en bestemt politiassistent, forsøg på brugstyveri af en bil og tyveri af et par handsker fra bilen, et hashforhold som ovenfor beskrevet samt besiddelse af peberspray.

Overtrædelserne af ordensbekendtgørelsen strakte sig fra 9/8 - 19/11 2010 og drejede sig om ophold i Jægersborggade.

T forklarede vedr. hovedparten af overtrædelserne, at han var klar over, at han overtrådte det meddelte zoneforbud.

Han var tidligere straffet i april 2010 med en fællesstraf af 9 måneders fængsel bl.a. for overtrædelse af zoneforbud og lov om euforiserende stoffer og blev prøveløsladt i juli 2010 med en reststraf på 92 dage.

Han blev igen dømt i oktober 2010 med en fællesstraf af fængsel i 6 måneder for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen. Sagen var under ankebehandling med påstand om frifindelse.

Retten bemærkede:

"Det fremgår af udskriften af dombogen for dommen af 6. oktober 2010, at tiltalte har påstået frifindelse, og tiltalte har under hovedforhandlingen af nærværende sag oplyst, at dommen er anket med påstand om frifindelse. Retten har derfor ikke fundet grundlag for at bringe straffelovens § 89 i anvendelse på de forhold, der tidsmæssigt ligger forud for dommen af 6. oktober 2010."

Retten udmålte en straf af fængsel i 7 måneder.

"Retten har ved strafudmålingen i skærpende retning lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for overtrædelse af straffelovens § 293 a, lov om euforiserende stoffer, våbenloven og ordensbekendtgørelsen. Retten har endvidere lagt vægt på antallet af forhold vedrørende overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 4."

Menneskerettigheder - Retfærdig rettergang - Agent provocateur - Russisk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 6

Klageren B købte i 2005 et større parti cannabis gennem en række telefonsamtaler med S. Aftalerne blev aflyttet af efterretningstjenesten FSB, der samme dag, partiet blev modtaget, beordrede en undercover-aktion i form af testkøb. Den følgende dag købte en agent A 4,4 kg med mærkede penge og under film- og lydoptagelser. Herefter blev B anholdt. Man fandt de mærkede penge og yderligere 28 g cannabis under en ransagning hjemme hos B.

B gjorde gældende, at hun var blevet lokket til handlen af A, og at hun var blevet truet og lokket til at sælge stoffet af en Vladimir. Byretten idømte hende fængsel i 4 år. Dommen blev anket, men anken afvist af landsretten. Herefter blev sagen indbragt for Menneskerettighedsdomstolen. Den er refereret i EU&Menneskeret 2011.73, hvortil henvises.

Domstolen fandt ikke, at agenten havde tilskyndet til lovovertrædelser, mens det ikke var muligt at fastslå, om Vladimir handlede på vegne af FSB.

Der var sket en tilfredsstillende prøvelse af klagers sag, herunder spørgsmålet om agent provocateur. Der var således ikke sket en krænkelse af art. 6.

Bannikova mod Rusland, app. 18757/06, 4/11 2010

Der henvises til ovenstående resumé. Redaktøren tilføjer, at der undertiden kan være dybere lag i en agentaktion, som det kan være vanskeligt at afdække.

Ordensbekendtgørelsen - Zoneforbud - Tillægsstraf

Ordensbekendtgørelsens § 6, straffelovens § 89

T var tiltalt for 9 overtrædelser, men blev dømt for 6, der var begået forud for en dom i november 2010 med en fællesstraf på fængsel i 5 måneder. Nu idømt fængsel i 30 dage, jfr. straffelovens § 89. T blev frifundet i et af forholdene på grund af uklarhed om forbuddets tidsmæssige udstrækning.

Københavns Byret SS 4-1846/2011, 3/2 2011

T på 20 år var tiltalt for 9 overtrædelser af ordensbekendtgørelsen ved at have opholdt sig i Jægersborggade trods meddelt forbud indtil den 2/12 2010.

T erkendte de 6 første forhold fra oktober måned. Han nægtede 2 yderligere forhold, hvor anklageren påstod frifindelse. Tilbage var forhold 9, hvor tiltalen lød:

"ved den 2. december 2010 ca. kl. 14.40 at have færdedes eller taget ophold ved Jægersborggade 40, selv om han den 2. september 2010 var meddelt forbud mod dette ind til den 2. december 2010."

T forklarede i øvrigt bl.a., at det var svært at holde sig væk fra området, hvor hans far og venner opholdt sig. Om forhold 9 forklarede han:

"Tiltalte forklarede, at han ikke kan huske forholdet. Foreholdt politiets observationer, har han erkendt at have været i området den pågældende dag, men fastholdt, at forbuddet ikke længere var gældende."

T var tidligere dømt i 2009 for lov om euforiserende stoffer og ordensbekendtgørelsen med bøde. I 2010 fik han fængsel i 3 måneder for bl.a. samme forseelser. Den 26/11 2010 fik han for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen en fællesstraf af fængsel i 5 måneder, hvilken straf han var ved at afsone.

Retten domfældte på erkendelsen i de første 6 forhold og bemærkede vedr. forhold 9 og straffen:

"Ved tiltaltes erkendelse findes det godtgjort, at han opholdt sig på det pågældende tidspunkt på det omhandlede sted.

Det fremgår af forbuddet, at det gælder ind til den 2. december 2010. Tiltalte har forklaret, at han opfattede det som om, at forbuddet udløb den 1. december 2010, herefter, og da ordlyden af forbuddet ikke med den fornødne klarhed angiver, at den 2. december 2010 skal medregnes, vil tiltalte være at frifinde.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 2, jf. § 6, stk. 4 jf. straffelovens § 89.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 30 dage."

Offentlig orden - Vold mod politiet - Fodboldfans - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 119 og § 134 a

En fodboldkamp i Parken mellem FCK og Brøndby afstedkom både inden og under kampen sammenstød. Nedenfor er gengivet en række afgørelser fortrinsvis med betingede straffe. Politiet var varskoet på forhånd og optog nogle glimrende videoer, der identificerede nogle af uromagerne.

1) Københavns Byret SS 2-1680/2011, 8/2 2011

T på 22-23 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 134 a, "ved den 19. september 2010 ca. kl. 16.00 på Østerbrogade umiddelbart før Trianglen, København Ø, i forening med flere andre Brøndbyfans, forud for superligakamp mellem FCK og Brøndby i Parken, at have deltaget i grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, idet tiltalte deltog i opløb mod en gruppering af FCK-fans placeret på Trianglen og derefter deltog i det fælles angreb med kasteskyts mod disse FCK-fans."

Der var påstand om fængselsstraf. T nægtede sig skyldig. Han var ikke straffet af betydning for sagen. Forklaringen er ikke gengivet i dommen. Han havde arbejde og havde indtil for nylig boet hjemme hos forældrene.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"På baggrund af videooptagelserne lægges det til grund, at tiltalte som en af de forreste deltog i opløbet på Østerbrogade frem mod Trianglen, hvor der befandt sig en gruppe FCK-fans, og at tiltalte, også efter at nogle i gruppen omkring ham var begyndt at bruge kasteskyts, forblev i gruppen og derved tilsluttede sig de personer, der brugte kasteskyts. Da forholdet under de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, er tiltalte herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 134 a.

Straffen skal undtagelsesvis ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved taget hensyn til, at tiltalte ikke selv gjorde brug af kasteskyts, og til tiltaltes gode personlige forhold."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år.

2) Københavns Byret SS 4-2714/2011, 16/2 2011

T på 24-25 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 134 a samt § 119, stk. 1, "ved den 19. september 2010 kl. 16.00 på Østerbrogade umiddelbart før Trianglen, København Ø, i forening med flere andre Brøndbyfans, forud for superligafodboldkamp mellem FCK og Brøndby i Parken, at have deltaget i grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted samt vold eller trussel om vold mod tjenestegørende politiansatte, idet tiltalte deltog i opløb mod en gruppering af FCK-fans placeret på Trianglen, og derefter deltog i det fælles angreb med kasteskyts mod disse FCK-fans samt tjenestegørende polititjenestemænd, der var placeret foran de tilstedeværende FCK-fans, i hvilken forbindelse tiltalte kastede en øldåse mod de tilstedeværende FCK-fans og tjenestegørende polititjenestemænd."

Der var påstand om fængselsstraf. T påstod frifindelse. Han var ikke tidligere straffet.

Af T's forklaring, der udførligt er gengivet i dommen, fremgik bl.a., at han var Brøndby-fan og havde deltaget i en march gennem København med mange mennesker. Da de kom til Østerbrogade, begyndte der at opstå lidt uro, og T forsøgte at komme væk, men det fik de ikke lov til at politiet, der ønskede at holde folk samlet. Alle begyndte pludselig at løbe hen ad Østerbrogade mod Trianglen. Han løb med for ikke at blive løbet over ende af dem, der kom bagfra.

Han blev ramt i hovedet af en genstand. Kort efter fløj der en tom øldåse forbi ham. Han blev frustreret, samlede dåsen op og kastede den frem nærmest ned mod jorden. Dåsen var trykket helt flad, da han samlede den op. Han forsøgte ikke at ramme nogen med dåsen.

T var egnet til samfundstjeneste. Han var murer og skulle starte på en anden uddannelse.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved de foreviste videooptagelser er det bevist, at tiltalte deltog i et opløb mod en gruppering af FCK-fans på Østerbrogade ved Trianglen, at tiltalte, også efter at nogle i gruppen omkring ham var begyndt at bruge kasteskyts, forblev i gruppen, ligesom tiltalte selv kastede en tom øldåse frem mod de tilstedeværende FCK-fans og polititjenestemænd, der befandt sig foran de tilstedeværende FCK-fans. Herefter har tiltalte tilsluttet sig gruppen af uromagere og ikke blot været tilskuer, forbipasserende eller

på anden måde blot været til stede og overværet hele eller dele af begivenhedsforløbet.

Ved at have kastet en tom øldåse frem mod de tilstedeværende polititjenestemænd, finder retten, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Da forholdet under de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov forstyrrelse af ro og orden på et offentligt sted, finder retten tillige, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 134 a.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 119, stk. 1 og § 134 a.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på det ovenfor anførte om forholdenes karakter. I formildende retning har retten lagt vægt på karakteren af det kasteskyts, tiltalte anvendte under opløbet.

Retten har undtagelsesvist fundet det forsvarligt, at straffen ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold, herunder at tiltalte ikke tidligere er straffet, samt karakteren af det kasteskyts tiltalte anvendte."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år.

3) Københavns Byret SS 4-3604/2011, 21/2 2011

T på 20 år var tiltalt for to tilfælde af straffelovens § 134 a samme dag den 19/9 2010:

"Ved ca. kl. 16.00 på Østerbrogade umiddelbart før Trianglen, København Ø, i forening med flere andre Brøndbyfans, forud for superligafodboldkamp mellem FCK og Brøndby i Parken, at have deltaget i grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, idet tiltalte deltog i opløb mod en gruppering af FCK-fans placeret på Trianglen og derefter deltog i det fælles angreb med kasteskyts mod disse FCK-fans."

og

"Ved fra ca. kl. 19.30 til ca. kl. 19.35 i og ud for tunnelen til D-tribunen i Parken, Øster Alle 42, København Ø, i forening med flere andre, under afvikling af superligafodboldkamp mellem FCK og Brøndby, at have deltaget i grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, idet tiltalte deltog i uroligheder, tumult, aggressiv adfærd og råb rettet mod de tilstedeværende polititjenestemænd."

Der var påstand om fængselsstraf.

T forklarede bl.a.:

"På et tidspunkt begyndte alle at løbe, og han løb med. Han kunne ikke se, hvorfor de løb. Han befandt sig ikke i den forreste del af marchen. Tæt på Trianglen stødte han mod en mur af meget aggressive politibetjente. Han vendte derfor om og løb den anden vej. En af hans medfans blev bidt i skridtet af en politihund og blev slæbt et stykke hen ad vejen. Han standsede for at se, hvad der skete. Han blev selv slået med stav af en betjent."

Vedr. forholdet i Parken forklarede han:

"Under fodboldkampen opstod noget tumult på tribunen for Brøndbys fans. Politiet skred ind. De var meget aggressive og slog om sig. Det var nærmest en invasion. Tiltalte blev frustreret og ville forlade området. Han gik ned i tunnelen for at komme ud. Politiet havde afspærret tunnelen, så han kunne ikke komme væk. Han råbte efter politiet, men det var ikke hans hensigt at deltage i noget voldeligt eller forstyrre fodboldkampen. Han var træt af at blive slået. Han følte sig uretfærdigt behandlet og ville væk."

T var egnet til samfundstjeneste. Han havde en tidligere dom fra 2008 med strafbortfald for § 244, jfr. § 248. (Efter T's oplysning var det ikke fodboldvold, ER)

Retten udtalte:

"Ad forhold 1

Efter de afspillede videosekvenser kan det lægges til grund som bevist, at tiltalte som en af de forreste deltog og spillede en aktiv rolle i opløbet på Østerbrogade frem mod Trianglen, hvor der befandt sig en gruppe FCK-fans. Det krævede en betydelig politiindsats at holde de to grupperinger adskilt. Det anses med de afspillede videoer for bevist, at der blev afsendt diverse kasteskyts fra opløbet, og at tiltalte uanset dette forblev en del af opløbet. Opløbet, som fandt sted på et offentligt befærdet sted, voldte en sådan forstyrrelse af ro og orden, at forholdet er en overtrædelse af straffelovens § 134 a.

Ad forhold 2

Efter tiltaltes forklaring og de afspillede videosekvenser lægges til grund som bevist, at tiltalte under fodboldkampen deltog i grov forstyrrelse af ro og orden, som nærmere beskrevet i anklageskriftet, og at forholdet efter sin karakter er omfattet af straffelovens § 134 a.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 134a.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på at der er tale om to adskilte episoder, som hver især har strakt sig over en vis periode.

Retten har henset til de begåede forholds karakter og omfang, og at tiltalte tidligere er fundet skyldig i en overtrædelse af straffelovens § 244, fundet det påkrævet, at den idømte straf fuldbyrdes."

4) Københavns Byret SS 2-2719/2011, 8/3 2011

T på 17 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 134 a samt § 119, stk. 1, "ved den 19. september 2010 kl. 16.00 på Østerbrogade umiddelbart før Trianglen, København Ø, i forening med flere andre Brøndbyfans, forud for superligakampen mellem FCK og Brøndby i Parken, at have deltaget i grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted samt vold eller trussel om vold mod tjenestegørende politiansatte, idet tiltalte deltog i opløb mod gruppering af FCK-fans placeret på Trianglen, og derefter deltog i det fælles angreb med kasteskyts mod disse FCK-fans samt tjenestegørende polititjenestemænd, der var placeret foran de tilstedeværende FCK-fans, i hvilken forbindelse tiltalte kastede en øldåse mod de tilstedeværende FCK-fans og tjenestegørende polititjenestemænd."

Der var påstand om fængselsstraf. T, der var ustraffet, erkendte sig skyldig (forklaringen er kun delvist gengivet i dommen, se præmisserne nedenfor). Han var egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Tiltalte har erkendt sig skyldig og har forklaret, at han begyndte at løbe, fordi de andre i optoget løb. Han blev lidt ophidset over at se FCK-fans'ene. Der blev smidt en øldåse henimod ham. Han samlede den op og smed den tilbage i retning mod betjentene, der stod mellem Brøndby-tilhængerne og FCK-tilhængerne, samt mod sidstnævnte. Øldåsen var tom, da han kastede den.

Ved tiltaltes erkendelse sammenholdt med de dokumenterede videooptagelser, hvoraf klart fremgår, at tiltalte sammen med flere andre deltog i opløb under grov forstyrrelse af ro og orden, finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 134 a og § 119, stk. 1, til fængsel i 40 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes unge alder og gode personlige forhold samt kastevåbnets karakter."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år.

- oo0oo -

Af tidligere afgørelser henvises til U 2008.2342 Ø - uroligheder på S-station før fodboldkamp, og TfK 2009.411 Ø - et på forhånd aftalt slagsmål mellem fans fra to fodboldklubber.

Nogle gange vælger politiet kun at gennemføre sagerne efter ordensbekendtgørelsen, eksempelvis TfK 2011.82 V, hvor resultatet kun er en bøde.

Landsforeningens Meddelelse 39/2011

Varetægtsfængsling - Begrundelser

Retsplejelovens § 762 og § 764

Østre Landsret er blevet mere nøjeregnende med at forlange begrundelser for varetægtsfængsling på kollusionsarrest. To sigtede, A og B, var fremstillet i grundlovsforhør sigtet for afpresning. De blev begge fængslet 11 dage, dels på grund af tidligere domme, dels standardbegrundelsen "anholdte på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre".

Begge kærede til landsretten, der nåede at tænke så længe over sagen, at A og B i mellemtiden var løsladt.

ØL 14. afd. kære nr. S-385-11, 2/3 2011

"A og B har kæret Københavns Byrets kendelse af 4. februar 2011 (SS 90-3188/2011), hvorved de i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3, er blevet varetægtsfængslet til den 15. februar 2011 som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 281, nr. 1.

Statsadvokaten for København og Bornholm har ved brev af 28. februar 2011 besvaret landsrettens anmodning af 9. februar 2011 om en redegørelse for, hvilke væsentlige efterforskningskridt, der forventes foretaget inden for fristen for varetægtsfængsling. Statsadvokaten har i sit svar henvist til et brev af 28. februar 2011 fra Køben-

havns Politi vedlagt en forlængerrapport af 14. februar 2011, hvoraf fremgår, at der efter varetægtsfængslingen er foretaget efterforskning i form af blandt andet udlæsning af 4 stk. mobiltelefoner ved Teknisk Support, genafhøring af forskellige vidner, og ransagning af et køretøj og søgning af ejerforhold.

Det fremgår endvidere, at A blev løsladt den 23. februar 2011, og at B blev løsladt den 25. februar 2011.

Herefter tiltræder landsretten af de grunde, der er anført af byretten, at A og B er blevet varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse stadfæstes."